

Sygn. akt V CSK 565/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa P. [...] Sp. z o.o. w T.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w
[...].
z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**

**2) oddala wniosek r.pr. P. M. o zasądzenie od Skarbu Państwa
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na wszystkich przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., poprzestając jednakże wyłącznie na uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. Skarżący nie sprecyzował nawet zagadnienia prawnego i nie wyjaśnił, jakie przyczyny przemawiają za potrzebą wykładni i jakich przepisów prawa. Brak również osobnego wywodu wskazującego na oczywistą zasadność skargi.

Nie można też uznać, aby postępowanie przed Sądem drugiej instancji było dotknięte nieważnością ze względu na fakt orzekania przez Sąd Okręgowy w K. w sprawie, w której pozwanym, jest Skarb Państwa reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w K.. Przepis art. 48 k.p.c., którego naruszenie skarżący zarzucał w podstawach skargi, nie przewiduje możliwości wyłączenia sądu od rozpoznania sprawy, a jedynie możliwość wyłączenia poszczególnych sędziów,

gdy zachodzą określone w tym przepisie przesłanki. Sędzia sądu, z którego działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, nie jest z mocy prawa wyłączony od rozpoznania tej sprawy. Skarżący w istocie zmierza do powiększenia katalogu przesłanek wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy w sposób, którego istniejący porządek prawny nie przewiduje.

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Wniosek o zasądzenie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów pomocy prawnej został oddalony. Wnoszenie oczywiście bezzasadnych środków zaskarżenia nie jest udzieleniem pomocy prawnej, podlegającej finansowaniu ze środków publicznych.

[aw]